

TELEGRAFUL ROMAN.

Are Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefranțate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 27 Novembru 1896.

În imperiul turcesc în timpul din urmă s'a deschis pe toate terenele o luptă în favorul bisericilor naționale.

Biserica ecumenică din Constantinopole nu vede cu ochi buni dezvoltarea bisericilor naționale, de aceea lupta religioasă în imperiul otoman se poartă cu multă animație.

În numărul trecut am vorbit despre emanciparea bisericii române din Macedonia prin numirea unui metropolit român.

Suntem dator să facem un tablou complet al acestor lupte spre a înțelege atât purtarea guvernului otoman, cât și ținuta patriarhului ecumenic în lupta acesta.

În orient mai până în zilele mai din urmă nu a fost respectat principiul depus în canonul 34 apostolesc, care prevede biserica națională, organele întru toate după limba, organizație și credință.

Biserica ortodoxă din Orient a trecut ca biserică de caracter național grecesc.

De naționalitate grecă erau arhierii, de naționalitate grecă erau superiorii mănăstirilor, cari administrau averile mănăstirești, atât la cele închinat, cât și la cele neînchinat; de naționalitate grecă erau școlile teologice; cu un cuvânt biserica orientală în peninsula balcanică era pusă în serviciul panelinismului.

Cu emanciparea politică a statelor, odinioară sub suzeranitate turcescă, s'au emancipat și bisericile acestor state, și încetul cu încetul ele s'au organizat în metropolii de sine stătătoare, cari cu patriarhul din Constantinopole aveau numai legături spirituale.

În România guvernul lui Cuza a făcut și secularizarea averilor mănăstirești și nu scim din a cui vină, averilor li s'a luat destinațiunea, care dacă se lăsa dorințele pioșilor testatori, adică România ar avea alt cler, și altcum s'ar prezenta în fața lumii.

Pe lângă exarchatele independente din România, Serbia și Bulgaria au început în timpul din urmă a se grupa

bisericile după naționalitate chiar și pe teritoriul actual Turciei.

Tendințele bisericilor naționale au aflat aprigi spriguitori în sinul guvernelor țerilor devenite independente.

Cu energie mai mare a lucrat cel mai tiner stat din peninsula balcanică. Mâna de fer a lui Stambulow a sciut storce concesiuni dela pörta otomană, care a încuviințat înființarea unui exarhat bulgar în Constantinopole, și numirea de 4 episcopi bulgari în Macedonia.

Nisuițele sërabilor încă au avut rezultatul dorit, fiind denumit de metropolitul dorit, pârile din Serbia vechiă reșosatul Metodie, care trecea de bun amic al sërabilor.

Frecările între sërbi și greci au fost continue pentru numirea acesta în scaunul metropolitan din Uesküb.

În zilele acestea metropolitul Metodie a rășosat între împrejurări, cari dau ansă la presupuneri. Se crede, că reșosatul metropolit nu a avut morțe naturală.

Frecările dintre sërbi și greci dau ansă a se crede, că metropolitul Metodie a fost otrăvit de cătră greci.

Faima acesta câștigă nutremânt prin faptul, că îndată după reșosarea metropolitului, care trecea de amic al sërabilor, sinodul patriarhal a ales în acel scaun pe episcopul Ambrosie din Ochrida, care trece de mare grec.

Frecările între sërbi și greci acuma au ajuns la culme. Animositățile au degenerat în bătăi, și autoritatea publică a fost necesită să încuie biserica.

Intre asemenea împregiurări dure, rōse venit numirea metropolitului român pentru românii din imperiul otoman.

Se crede, că numirea metropolitului român va aduce cu sine numirea unuia și pentru sërbi.

Guvernul otoman a intervenit la patriarhul din Constantinopole pentru reșosarea alegei episcopului Ambrosiu, și alegerea unuia, care se pōtă sēvēși liturghia în limba veche slavonă, spre a mulțami și dorințele sërabilor.

Sinodul patriarhal nu a satisfăcut acestei dorințe, și astfel lupta religioasă e pusă acuma între patriarhul ecumenic, ca reprezentant al panelinismului și între pörta otomană, care sprijinesce tendințele sërbe.

Patriarhul nu s'a declarat încă nici cu privire la numirea metropolitului român pentru Macedonia.

E posibil, că patriarhul din Constantinopole, se pronuncie anatēmă și asupra metropolitului român, și în general asupra tuturor exarșilor, cari stau în fruntea bisericilor naționale din imperiul otoman.

Ar fi dureros, când patriarhul din Constantinopole s'ar lăsa a fi rapit la un asemenea pas, dară anatema acesta nu ar schimba întru nimica mersul lucrurilor și dezvoltarea naturală a acestora.

Biserica ortodoxă are ca principiu caracterul național al singuraticelor bisericilor.

Fiecare în limba sa se laude pe Dumneșeu și organismul bisericesc în limba poporului se și afle manifestarea agendelor sale.

Patriarhul din Constantinopole face cele din urmă încercări desperate de a imprima bisericii orientale caracterul național elin, și de a pune toate bisericile în serviciul exclusiv al rasei eline.

A trecut timpul acela.

Biserica ortodoxă în Orient are menirea să se consolideze după principiul canonului 34 apostolic cu bisericilor naționale, ca apoi cu puteri unite să lucre pentru consolidarea lor internă, pentru creșterea clerului, luminarea poporului, și urmărirea unei ținte comune tuturor, triumful ortodoxismului.

Noi credem, că totuși va învinge spiritul canonic al bisericilor.

Întrebunțarea puterii armate s'a regulat prin un nou regulament, în care se dispune ca la alegei puterea armată să se folosescă numai pentru asigurarea dreptului de alegei a cetățenilor, nici-decum însă

pentru mărginirea aceluia, adevocarea de a împedea pe cetățeni în folosirea aceluia sub diferite pretexte. Altcum armata și-ar contrașice chemării sale, de a sustine ordinea publică în astfel de casuri și ar lucra în contra autorității sale. Pe viitoriu dislocarea armatei la alegei și alte întruniri se va face numai după un anumit plan a terenului unde va avē să fie dislocată și nu după ordine date la moment fără preșugutare.

Afară de aceea, pelângă sentinelele militare se vor aședa și alte organe publice pentru păzirea ordinii, cari se pōtă controla pe trecători.

Tōte bune și frumoșe, dar deșosei dispozițiuni ar fi trebuit să se facă încă înainte de alegei dietale din luna trecută.

Se vede însă, că la noi și astfel de ordini se fac numai pentru alții și nu și pentru acei ce le fac, prevēdend pōte acestia, că nu vor avē lipsă de ele pentru sine la viitorile alegei.

Represalii. În Africa de sud, somalele, locuitori indigeni, au ucis pe consulul italian Cecchi și soșii, când au cercat a pătrunde pe un teritoriu neocapat, deși numai cu scopuri de scrutări științifice. Pentru rășbunarea acestui măcel, guvernul italian a decis să trimită la fața locului o naie de reșbel, ca să prindă pe cei vinovați și să i pedepsescă.

Ministrul de reșbel și activarea voluntarilor. E cunoscut că voluntarii, cari voiau să rămână la cariera militară, după serviciul activ de un an, trebuiau să facă și un an de probă imediat și fără întrerupere, ăr la finea anului, dacă examenul le succedea, erau promovați de sargentii până la promovarea lor de locotenenti de oficer. Acum ministrul de reșbel a dat ordin tuturor trupelor, ca comandanții acestora până la 10 Decembrie a. c. să i trimită raport despre toți acei voluntari, cari fac acum anul de probă și sunt capabili pentru cariera militară. Pe cei nefolosibili, probabil îi vor absolva dela anul de probă și-i vor dimitte.

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istorie.

(Urmare.)

Prin marturisirea Mihaltzenilor și a altora nu ke nuszau adevărit, de ovorbire ka atsaszta nitse szau auzit. — Si nu szekuji ku Garda nationale, kari nitse n'au foszt akolo de la 10 csaszuri de demineatze pină la 1/2 6 csaszuri dupe amezeki intre amezintzeri arfi aretate glontzurile, ku kari pekum szezise arfi vrute ale szfirsi viatza, de inszusi Mihaltzeni si vinovati lor szotzi au fost atsija kari ku armele rol ku kutzitele si zbereturile au amerintzat si au bazokorit tiszturile kari ei dozene szpre aszkultare, si pe militari. — Militari szekui, intru o sztare serioaze au szzata pe nimea poporului, si ku purtare szoa ce aseztat' pe nimea nau atiztat szpre minie, si armele dupe amezeki la un csasz, din kolo de Békás de parte de gloate l' au unplut. — Dintre Mihaltzeni si alte marturii nimea n'au auzit kumke militari szekui szau alt deregetoriu jarfi szilite ka sze primeaszke Unia. Si asa dare fere de fundament szte atseja kumke ne primindusze Unia militari szekui inflakarati la porunka unuja tiszst arfi

inpuskat pepoporul nevinovat, fiindke dupe merturiszirea marturiilor, ku mare patientie au szuferit militari szekui, toate nedreptetzile atsele kare gloata mai in 7 csaszuri au verszat peszte dinsi, si nits nu din porunka oarkerujas tiszst, fere szilitsi fiind szpre a sza aperare, si asa in urmarea zsuremintului pe legile militeresti pusz, au inpuskat pe atsija, kari pe tiszturile lor ku propusz de omör, ku koasza jau nevelit si mai intru atseja klipite fere de nitse o porunke au puskat in gloata', de unde au foszt inpuskat ortakul szeu, si kare gloata ne aszkultindu de legui si de Prepusi szei szau szkulat in potriava okirmurii. — Nau murit 30 de oameni, nitse szau renit 50, pentruke dupe extractul autentik din protokolul mortilor luat pone akuma numai 12 au murit, si dupa marturiszirea marturiilor 9 szunt renitzi. Nau putut zitse militari szekuj ketre gloata csefugea, „no akuma atsaszta sze o je Inaltzija sza deszpre szpatele voasztre“, pentru ke intimplindusze dupe nevelire inpusketurile, toata' gloata indate tseu dusz d' akole, si asa n' au foszt kui sze zinke ori tse, dare deszpre kuvinte asa ne csinsztitoare nitsi atsija kari au fosztu de fatze nitse Mihaltzeni nu marturiszeku — Militari szekui si Garda' nationale pintre holde aszkunsi Mihaltzeni n' au vezut, da dintre reszkulatzii Mihaltzeni mai multi szau vezut intrarmatzii aszkunzindusze prin szekare. — Tokma asa n' au auzit gloata pornita' szpre fuga ca si marturiile kari

au foszt de fatze amerintzarea atseja „kumke szekui ku szinge au agoniszit czara si ku szinge vreu au si apara;“ mai inkolo kumke jei ku Garda nationale din Ajud ar vre a zsefui Blasul, residentia Episcopala de akolo, si edificiumurile scholastitstesti a' neamului romanesk; fiindke amerintzerile atseste dintre kari au foszt de fatze nime nule marturiszeste, nitsē gloata de oameni nuleau putut auzi, fiindke prekum szau zisz si mai in szusz ku graba au fuzsit deakolo.

Din marturisziria Preotului neunit din Mihaltz eszte fere de nitse o indöle, kumke in calea sza ketre Koslard nitse lau vetemat, ku ateta mai putzin l' au batut szau jau szpart Kapul militari szekuji.

Kare Extract protocolaru kumke ku marturiszirea marturizilor intoate sze zsaeste — si kumke dupe szpurzurile marturizilor vzaegatit, komiszia Mixta' mai szosz iszkälita' marturiszeste. In Ajud Juni 21 1848.

Beldi Ferencz, m. p. Turtur, m. p. Capit.

Kemény István, tseltnier. Sándor, m. p. Capit.

és Auditor.

(Va urma).

Din parlamentul magiar.

Sedința dela 7 Decembrie 1896. n.

În ședința acésta s'a primit proiectul de lege despre indemnitate s'eu plenipotențiarie bugetară. Tótă afacerea s'a terminat într'o jumătate de oră, căci fiind guvernul cu liberalii s'ei în mare majoritate față de opoziție acésta n'a încins dispute îndelungate, zadarnice, ca și de altădată, ci s'a mulțumit a protesta pe scurt prin rostul deputaților Komjathy, și Makfalvay; cel dintu țice, că în numele partidului Kossuthist nu primește proiectul tocmai din punctul de vedere al increderii față de guvern și de partidul liberal, care stă pe baza pactului dela 1867 și nici pentru alegerile făcute, — în contra motivărei raportorului Hegedtis Sándor.

Se vede, că mamelucii lui Bánffy sunt bine dresați.

Noutăți.

Călătoria Mai. Sale Impăratului-rege. Maiestatea Sa împăratul și regele nostru, după-cum se anunță din Viena, va călători pe la mijlocul lunei lui Februarie a. v. la Cap-St.-Martin, unde va avea întâlnire cu președintele republicii, Faure. Pe la sfârșitul lui April Maiestatea Sa intenționează o vizită la curtea Țarului, și prin faptul acesta se mărește și însemnătatea convenirei din Cap-St.-Martin. Pertractările pentru stabilirea programului de călătorie decurg deja între principele Lichtenstein și contele Kapnizst.

Alegere de preot. Ni-se scrie din Văleni: Joi în 21 Novembre a. c. s'a întâmplat alegerea de paroch în comuna Văleni, tractul Cetății de p'etă; din 148 alegători, cari au luat parte la actul alegerii 147 au votat pentru parochul din Someșfalău Gavriil Cârlig, ér un vot a căpătat parochul din Fințeușul mare, Stefan Dragoș; anunțându-se rezultatul, alegătorii cu nespusă bucurie au strigat „Să trăiască nou alesul paroch al nostru“ este de mirat cu câtă dragoste l'au primit; d'icând: „pe acesta l'am dorit, étă că bunul Dumnezeu ni l'a și dărunit, nădăjduim, că sub d'insul vom redobîndi pacea, linișrea și mîngăierea ce le am fost pierdut prin apostasia fostului paroch“. Alegerea a decurs în ordinea cea mai bună.

Regele Milan în Bihor. Ex-regele Sârbiei Milan va petrece în cursul lunei acesteia în Bihor, fiind învitat din partea conțelui Zichy la o v'ênătore, ce o va arangia pe moșia sa.

Doi medici deținuți. Medicii din Paris Boislet și La Iareige țilele trecute au fost deținuți. S'a constatat adecă, că numiții domni doctori se ocupă cu meseria de a scăpa de urmările rușinoșe pe fetele decățute. Țilele trecute adecă a murit o domni-

șoră engleză cu numele Thomson. Mórtea a fost suspectă, s'a făcut arătare. Țiua următoare s'a sinucis scriitorul unei reviste, Munzay, care erau căsătorit și în testament a lăsat să fie îngropat lângă dșora Thomson. În urma cercetărilor s'a constatat, că Munzay cu domnișora Thomson trăiau în relații intime, cari relații erau cât p'aci să-și aibe urmările rușinoșe, de cari au voit cei doi medici s'o scape pe dșora Thomson. Vor fi exhumate cadavrele mai multor fete, cari au murit după cum se crede în urma astor fel de machinații.

Depunerea jurământului noilor episcopi. Episcopii noi, Dr. Radu al Lugosului și Ivancovici din Rozsnyó au depus jurământul de fidelitate în mâinile M. Sale Luni, în Viena, de față fiind și ministrul Wlassics. După acésta prelații au fost primiți în audiență.

Metropolit jăfuit. Din Belgrad soșese scirea, că cu privilegiul morții metropolitului de Üsküb au fost furate mai multe obiecte: cruci, orolțe și alte prețioșe. Sunt încriminați cei ce au încungiurat pe metropolit la mórtea lui.

Nou secretar de stat în resortul ministeriului de agricultură, în locul lui Bedő Albert a fost denumit Nemeskéri Kiss Pál.

Demisionarea ministrului de culte al Sârbiei. L. Kovacevici, ministrul de culte sârb și-a dat demisia. Cestia acésta se va tranșa definitiv numai după reîntorcerea regelui în țeră. Kovacevici a avut un atac vehement cu metropolitul din Belgrad Mihail pentru întregirea postului de director al facultății teologice. Pe timpul, când s'a întâmplat arderea stégului magiar, archimandritul Firmilian era rectorul teologilor. El a fost deșus de guvern și trimis în pensie. S'a încercat de atunci în 3 rânduri înlocuirea lui, dar metropolitul s'a opus fiindu-i Firmilian persónă grată. Asta e pricina conflictului între ministru și metropolit, care s'a terminat cu demisionarea celui dintăiu.

Demonstrația mediciniștilor. Studenții mediciniști dela universitatea din Peșta, cari s'au r'esculat contra profesorului lor Dr. Kovács, au ținut Luni o conferență generală, în care comitetul ales a prezentat memorandumul ce are să fie subșternut în acésta afacere corpului profesoral al facultății de medicină. Memorandumul a fost primit cu unanimitate, subșcris de circa 400 de inși, și a fost înmanat Marți decanului Ajtai Sándor. Conferența a enunțat prin concludus, că la cas, dacă nu li se va face dreptate, nimeni nu se va înscrie în semestrul viitor la Kovács; toți aceia, cari nu se vor acomoda acestui concludus, vor fi priviți ca dușmanii cauzei lor juste, ca r'euvoitorii tinerimei mediciniste, ca trădătorii cauzei și vor fi tractați după merit.

Preot deținut. Preotul gr-or. sârb din Szentes D. Pandovici, cassariul gimnasiului de acolo, la cererea fișpanului Vajnay a fost deținut țilele aceste, pe cuvânt că ar fi defraudat 1800 fl. bani de ai institutului.

Mórtea unei dame de curte. În Hofburgul din Viena a murit în țilele trecute contesa Goëss, dama de curte a Reginei și sora ministrului austriac de resbel, Welserheimb. Dama de curte deși a atins anul etății 73, totuși nefiind bolnavă, mórtea ei a surprins cercurile mai înalte.

A murit pe catedră. În comuna Trsztena s'a întâmplat țilele aceste un cas de mórte înfiorător. Profesorul dela gimnasiul de acolo, Nadilek (abia de 30 ani), pe când propunea de pe catedră de-odată a cădut la pământ și în prezența elevilor s'ei a expirat. Pricina morții a fost un atac de inimă.

Principele de Orleans în Belgia. Filip, principele de Orleans, bărbatul prințesei Dorotea, a primit înștiințare dela guvernul belgian, că pe pământ belgian nici un fel de agitație contra republicii franceze nu se va suferi; îl rogă deci guvernul să se rețină dela astfel de acțiuni.

Fiscal episcopesc în locul lui Dr. Polit, înfocatul naționalist sârb, pe care l'a amovat din acest post al s'eu episcopul sârb German Apaciua, a fost denumit din partea acestuia Stefan Adamovich, fost candidat de deputat al partidului popular.

Un oraș în cufundare. Locuitorii orașului Brux sunt ținuți în continuă teróre. În mai multe rânduri s'au cufundat mari părți ale orașului. Țilele aceste éráși s'a întâmplat o astfel de cufundare. Mai multe edificii sunt crepate, și astfel viața locuitorilor e în cel mai grozav pericol.

Soție vîndută. În satul Catun din Sârbia, țeranul Ranghelovici și-a vîndut soția prietenului s'eu Stancovici. Ranghelovici a cerut 40 dinari pe soția sa, dar Stancovici nu i-a dat decât 20, căci — țice el — nici atâta nu plătesce. În fine au făcut țirg, s'a încheiat contract formal, și Stancovici a trăit 3 ani cu nevasta cump'erată; dar țilele trecute s'a făcut arătare contra lui, și acum judecătoria o s'eu pertracteze asupra interesantului contract.

Kneipp la archiducele Iosif. Preotul din Vörsishofen Kneipp renumit pentru cura de apă, la învitatele archiducelui Iosif, în Martiu va călători la Fiume, la familia archiducelui. Va sta în Fiume câteva săptămâni și va ținea prelegeri despre metodele sale de vindecare.

Hârtie de 1000 aruncată în foc. Advocatul Dr. Herkner din Iicsin, orașel în Bohemia, mai țilele trecute curățindu-și cassa wertheimiană, între alte hârtii nefolositoare a aruncat în corfa pentru hârtii și o cuvertă albă. A două ții venindu-i un client, acesta cere înapoi o mie de floreni, ce i-a fost dat spre păstrare. Atunci și-a adus aminte, că miia predată o a fost pus într'o cuvertă în cassa wertheimiană, și s'a convins, că în coverte aruncată în corfa pentru hârtii a fost și acea miie de floreni. Numai decăt caută în corfă, dar înzadar, căci hârtiile le-a fost ars servitorea dimpreună cu cuverta fatală și a trebuit să restituie din al s'eu miia de floreni clientului s'eu.

Someșul a esundat. Din Cluș se scrie, că Someșul a eșit din alvie și în suburbii a făcut mari stricăciuni, astfel, că mai multe familii au trebuit să-și părăsescă locuințele. Poliția grijește ții și n'opțe de iazuri cu o multime de lucrători. Pentru spargerea sloilor de gheață grămădiți ici și colea, primarul orașului a comandat dinamită la fabrica din Pojun. Causa acestei esundări este zăpada cea mare, care în urma țilelor călduțe din urmă a început a se topi.

Urmările beției. Patima beției duce pe om la faptele cele mai îngrozitoare. În comuna Sárospatak un țeran suferia în grad mare de patima acésta zonică a beției, și fiind că de multe-ori îl muștra aspru nevasta, el s'a hotărît să-și omóre întrégă familia, ca apoi neconturbat să-și potă îndestuli pofta nesațioșă de a bea. Fapta infernală si-a început'o prin omorirea unui băiat de doi ani, dar la vederea sângelui s'a trezit în el conștiința, care apoi l'a oprit dela continuarea intențiunii lui. A fost prins și dat pe mâinile judecătoriai, care va ții dicta o pedepsă vremelnică, acomodată acestui criminal ordinar.

Un băiat sinucigător. Băiatul de 14 ani al controlorului fabricii de fer din Diósgyőr, Welsch, a fost găsit în podul casei sp'ndurat. Părinții nu știu ce ar fi îndemnat pe nefericitul băiat să-și facă sfârșit în chipul acesta.

Bibliografic. A apărut: *Compas românesc*, anuar financiar de Petra-Petrescu, anul IV, conține: date statistice asupra tuturor băncilor românesce; ordinea lor după anii de înființare, după capitalul social, după total, după localități și după comitate; trațgerile la sorți a efectelor de loterie; legea comercială ungară, finea, cu următoarele materii: afaceri comerciale, conceptul lor; dispoziții generale despre afacerile comerciale încheierea lor, îndeplinirea afacerilor comerciale, cump'erarea; afaceri de comisiune, de espedițiune, căraușie, antreposite; asigurările; afaceri de editură și sensariă. De vîndare la autor în Brașov, prețul, incl. porto 80 cr., pentru România 2 lei.

Țiarul unui copil drăcos.

Tradusă de Giulio.

I. Cum își începe drăciile.

Eri am fost de opt ani și mama mi-a țis: Iorji, ce cadou ai dori de țiua născerii?"

Eu am r'espuns „un țiar“, pentru-că tóte surorile mele mai mari au câte unul și eu aș crede, că sunt destul de mare pentru așa un lucru. Și așa mama îmi cump'eră unu. Pentru ca să încep însă lucrul cum se cade, am crețut, că va fi bine să copieț ceva din țiarul lui Lili, și așa m'am furișat în odaia ei, dar țiarul ei era încuiat în lăcrița mesei și mi-a trebuit gróznic de multă vreme până ce am căutat o cheie potrivită. În fine după ce affai una, ér Lili fiind dusă în vizite, mă aședai la masă și am copiat o față, bine-r'eu, cum am putut.

Eu am trei surori și fiecare are câte un țiar, în care scriu fiecare séră, după ce își depun p'erul în lăcriță, afară de cel împletit. Astăđi vine dar domnul Vili Schmidt, un hoței lung, urft și b'etrân, care mai în tótă séră vine la Lili și surorile mele își fac haz de el. Eu mă aflam tocmai în salon cu țiarul meu și el mă întrebă, că ce cadou am primit, și dându-mi o bucată de candis, îi arăt țiarul meu. El îl cetesce tare lui Lili și Elisabetei, cari se aflau chiar aici înbrăcate

și gătite frumos: „Mi-ar plăcea, dacă b'etrânul de Vili Schmidt ar rămânea acasă. Duminecă séră ér a fost aici. Eu însă nu'l pot iubi și nici nu'l voi iubi nici odată, dar mama țice, că-i avut și, că de mă va cere trebue să l'iau. O ce crud, că sunt silită a juca un rol atât de fals! Mi-se rupe inima de durere. Ce mâni gróznic de mari și roșii și nu scie spune alteceva, decăt că are atâtea case și cravata lui este fără un pic de gust. Aș dori să rămână acasă și se pună odată cap'et acestei istorii. Dumineca trecută, când s'a dus dela noi a vrut să mă s'erule, dar eu tot atât de bucuroș aș s'aruta pe un rac ca și pe el. O, el se deosebesce atât de mult de scumpul, scumpul meu Montague de Iones. O, de este Montague numai un s'erman funcționar! Nu mai pot suporta miseria asta. Montague este gelos și îmi face cele mai mari amare reproșuri. O, ce șarlatanie este viața asta! Sunt sătulă și obosită.“

Lili țipa în tot timpul și voia să l'rupă, dar domnul Schmidt îl ținea sus până îl ceti, după aceea îmi țise: ce scrii așa prostii? dar eu îi r'espunsei, că nu este nici o prostie, e din țiarul lui Lili și eu credem, că Lili e destul de cuminte pentru-ca — și el își luă pălăria și bastonul, ér Elsbet îmi țise: „Acuma ai înscenat ér ceva frumos, Iorji!“

Lili voi să mă apuce, dar eu m'am plecat și am fugit.

N'am mai v'edut copil pe lume să cadă așa ușor în flească, ca și mine. Tótă familia este sup'erată pe mine și țice, că eu aș fi stricat cununia și că i-aș fi scurtat eu o sută de mii de dolari; dar eu sérac de mine nu știu cum am putut fi de vină — d'or numai fiindcă am copiat câteva rânduri din țiarul lui Lili?

Una însă-i sfântă — continuarea din cartea asta va fi originală, tot invenția mea, — bine-r'eu. Mi gr'etă de nebuniile din țiarele fetelor.

Astăđi era așa un scandal la noi din cauza asta, încât nici nu sciam cum să ajung la m'ncare și așa m'am dus la pescuit. Nu era noros și nu voia să se prindă. Un om trece pe aici și țice: „Ce ai prins făcăule?“

Aș dori să nu-mi țică ómenii făcăule, — mă fac să turbez. De aceea striga-i: „Afurisit de pesce!“

Și el țise: „Ce băiat păgân!“

Și eu am țis: „Vorbă să fie, pescele este pe zăgaz.“

Și el se scărpină în cap și se duse. Tocma mușcă un pesce în unghita și eu plecându-mă pré tare, căđui în apă. Eu înota-i peste zăgaz, sbura-i în móră și tocmai peste r'ótă, dar nu trecusem încă zăgazul, căt îmi aduc aminte, și mă gândem, că ei

vor fi desperați, de nu vor mai avé pe Jorji, pentruca să-l certe. Dar nu știu ce mă mai gândem, când mă scóșeră afară, căci eram scaldat de mórte, ca un șorece, dar ei mă rostogoliră pe o ladă și suflară aer în internul meu cu o pompă și eu mă trezii întrebând: „Mi-ați sc'apat instrumentele de pescuit?“

Nu știu de ce pl'ângea mama, când mă aduseră acasă, căci întâmplarea trecuse deja, după-cum i-am și spus. Eu eram crâncen de vesel, că căđusem în apă, pentrucă prin asta uitără să fie sup'erați pe mine.

Lili îmi aduse pâne cu unt și o teie f'orte bună, ér séră se duseră cu toții jos și pe mine mă înfășiară în ceasaf, de credem că mă înăduș. Pentru aceea m'am și sculat, m'am îmbrăcat în hainele cele noué — celelalte erau la uscate. Și pentrucă desigur m'ar fi certat, din pricina că m'am sculat — m'am furișat în salon și m'am ascuns, după ferestra verandii. Éram așa de obosit, că adormiți în dată-și când m'am trezit, am auzit voci și am v'edut pe Susana cu adornisul ei șed'end pe sofă, Estbet climparia la clavier în celalalt colț al odăii. Lili era sus, fiindcă scia, că dl Schmidt nu va mai veni.

(Va urma.)

Aduarea generală, a reuniunii de învățători români gr. or. din districtul S. Sebeșului, ținută la 8/20 și 9/21 Nov. în Sebeș.

(Urmare.)

Cu acestea s'a sfârșit lucrările primei ședințe, 6r proxima s'a anunțat pe ziua următoare la 9 ore. După terminarea ședinței întreg, corpul se îndreaptă către restaurantul „Leul de aur”, unde am avut un prânz comun, petrecându-ne până târziu, alternându-se cântări frumoase, vorbiri și toast înflăcărâte de iubire de neam și de biserică. Au vorbit președintele Mureșan pentru propășirea învățătorei și în special a reuniunii noastre, confratele Suciu pentru comitetul central și președintele nostru, apoi au urmat Tătar, colegul Maniț pentru cele 5 colege prezente la ce noi ne-am umplut de un sincer entuziasm. A mai vorbit colegul Suciu pentru întărirea spiritului de corp între învățătorime, dîcînd între altele că: durerea colegului din Treiscaune să fie durerea și a celui din Munții Apuseni, și vice-versa, bucuria celui din Munți să fie și aceea din Treiscaune. Acestor cuvinte ca o continuare îi urmăze rugăciunea noastră națională „Deșteaptă-te Române”. Vasta sală răsună puternic, geamurile tremură, și iubirea între noi crește, și tot mai mult cimenteză sfîntele noastre legături de apostoli ai culturii țărănului român. Ah! dar 6n ascultă! ce vibreză colo în capul mesei așa frumos, gingaș de dulce? Sunt colegele (Poenărițele) cari pe semne vreau să ne surprindă cu o frumoasă cântare, să ne desfăteze câteva clipe cu altul lor așa de dulce. Și le-a succedat așa de minunat! Ele sfîrșesc, și aplausele erump cu toată puterea... Dar la alt loc o altă surprindere! Făcînd o fugitivă inspecție preste întregă masa, dau de un grup „de-ai noștri” discutînd vehement; aud că se pronunță și sublimul adjectiv „ortodox” la a cărui audire tresar atît de dulce.

Se discută adecă despre chemarea noastră și pe terenul confesiunii noastre. Cerem discuție publică, cerem! resunară de-odată din mai multe părți. Atunci colegul Lică — care era în focal discuției se scolă, și convingător accentuează misiunea noastră și de păzitori ai ortodoxismului, și pottesce întregă masa să bea pentru învățătorul ortodox.

Dar timpul înaintase binisor; erau 10 ore când toți se depărțară în cea mai bună dispoziție pe la cartiere, de cari bunii sebeșeni s'au îngrijit cu multă bunăvoință.

Ședința a II-a Sâmbătă a. m.

Ședința se deschide prin președintele ordinar, la 9 ore, și numai decăt se pune la ordinea zilei punctele de sub nrul 5 „Prelegeri practice — vii — din limba maternă pentru cursul I, de G. Tătar. Dl Tătar face mai întâiu pe elevi că se pronunțe cuventul „om”, și prin întrebări potrivite, face pe elevi ca să constituie diceri simple despre om. Purcede apoi la descompunerea acestui cuvînt, și pe urmă se nusește ca elevii împreună eu dînsul să facă semnele sunetelor din cuventul „om.”

Se fac unele observări din partea membrului Pavel, referitoriu la ținuta prelegătorului, și anume nu-i consult ca să te plimbi și astfelu să pui întrebări elevilor, ci mai consult e să stai într'un anumit loc și de aci să te adresezi către elevi, și 6răși nu e corect de loc ca să arăți cu degetul elevul pe care voesci a-l întreba. „Di tu, di tu”, aceștea cât se pôte să le părăsim.

Membrul Ivan face observarea, că dl prelegător altădată să se ferescă de provincialisme, așa d. e. „este” etc., să ne însușim graiul românesc din cărți bune.

După această urmăze prelegerile practice tot din limba maternă pentru cursul II. de S. Roșu, și din Fistică pentru cursul VI. de Av. David. Dl David pune întrebări elevilor, ca să aducă cele din ora trecută în legătură cu ceea-ce se va tracta astăzi înaintea elevilor. Fixeză ținta, „ferul” și trece apoi la însușirile lui, le spune despre ferul magnetic, le arată potcova magnetică și face însuși experimentările de lipsă cu ea. Prin întrebări potrivite scote răspunsuri din elevi pe cari însuși le-a așteptat, s'a vădut deci, că a tractat după cele 5 trepte formale. În învățătorul A. David sfîrșese prelegerea și colegul Pavel din Lanerăm îi face potrivita observare, că prea des a repetat unele și aceleași întrebări, 6r la urmă a trebuit să

facă o repetiție generală, ceea ce nefăcîndu a detras din succes, ceea-ce se va și observa în viitoare ora când se va continua despre fer. Multămește tuturor prelegătorilor pentru zelul arătat. (Va urma.)

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ

Lenau.

(1802—1850.)

(Urmare.)

Otto von Leixner scrie în „Geschichte des deutschen Schriftthum's”.

„Tonul fundamental în poeziile lui Lenau este durerea, dela subtilă înduioșare până la desperare pentru lumea acăsta a aparenței. Cele mai multe produse ale sale sunt copii suferinței. În acăstă direcțiune dispune de o mare avuția a dispozițiilor; unde numai privește, fie în inima proprie, în viața său în natură, vede apunînd lumina, presupune un verme în ori ce floricea, vede pe cerul azuriu noptea apropiindu-se. Lenau a fost prea serios, prea gingaș și debil, ca prin ironie să se avînte peste suferință. El nu s'a putut lupta, nu a avut forța necesară de a ajunge la libertatea deplină de bărbat. Astfel fantasia întregă îi se întunecă tot mai mult, până ce la sfîrșit să lasă o nopțe posomorită pe lumea lui internă și esternă.”

„Astfel se explică, că multe din poeziile lui Lenau sunt sinistre (Warning im Traum, Waldkapelle, Anna). Cu tôte că prea s'a dedicat suferinței, el totuși a rămas totdeauna poet; cu tôte că multe din poeziile sale tehnicesc 6reși-cum, te sdruncineză — totuși au tôte timbrul unui propriu farmec.

„În Lenau încă este tendința lui Faust: ar îmbrățișa bucurios lumea, dar se simte încătusat de ferele realității; ar voi bucurios să creadă, dar când ajunge la țintă se găsește lipsit de putere, și cade jertfă indolei; nimic nu pôte de tot nega și nimic de tot aproba.”

„În felul acesta chipul lui Lenau rămâne umbrat și posomorit, dar lumea totuși pe veci va adora în dînsul pe unul dintre cei mai mari lirici germani.”

Vedem atît din momentele vieții lui Lenau, cât și din puținele aprecieri făcute despre firea și poeziile lui, că avem de a face cu un poet, care întru tôte este înrudit cu un poet de toți Românii iubit și binecunoscut, cu Eminescu. Este o absolută imposibilitate pentru noi a vorbi de Lenau fără a aminti și pe Eminescu, și vice-versa. Eu am convingerea, că procedura criticilor noștri, de a nu aminti la un loc pe acești doi reprezentanți ai durerii din univers, este de tot greșită și — fiind la mijloc și un grad mare de preocupățiune, întru cât se crede, că s'ar detrage ceva din nimbul lui Eminescu — acăstă procedură este chiar condamnabilă. Avem o literatură critică întregă asupra scrierilor lui Eminescu, dar ne lipsesc cu desăvîșire o amînunță paralelă critică dintre Lenau și Eminescu; criticii noștri tind a-i despărți pe unul de cătră altul și cu toții se feresc a vorbi cu 6re-care conștientitate despre înriurirea poetului german asupra celui român. Se pare ca și când s'ar teme, că vor ajunge la conclusiuni, ce ar putea deveni dăunose literaturii române.

Voi arăta la acest loc un exemplu de greșită procedură critică.

Ionescu Raicu — Rion, *) un critic tîner talentat, a cetit în aula universității din Iași un studiu intitulat „Eminescu și Lenau”. Tendința studiului se vede dintru început a fi, de a dovedi, că Lenau și Eminescu sunt două naturi poetice de diferit gen și că pesimismul lor nu provine din aceleași pricinși și că — prin urmare — între ei doi nu sunt alte puncte de asemănare, decăt acele ce există peste tot între acei fruntași ai omenirii cari sufer, cum sunt și Byron, Leopardi etc.

Punctele de mîncare n-le spune Ionescu Raicu-Rion în următoarele:

„Dacă apropierea între Eminescu și

*) Năsent la anul 1872, mort în Aprilie 1895 ca profesor sunlinitor la Tergoviste. Veđi Ionescu Raicu-Rion: Scrieri literare, cu o prefață de Sofia Nădojde. Ediția Șaraga Nr. 57.

Lenau s'ar fi întemeiat numai pe acăstă simplă și adevărată asemănare, nime n'ar ave nimic de dis. Dar când din ea se caută armă pentru a sdrobi gloria poetului nostru și a face din el un simplu ne-guțator, care a importat în țera românească sentimente străine coloniștilor lui Traian — atunci ori-cine trebuie să se indigneze.”

6r într'alt loc dîce:

„S'au găsit anonimi, cari se susțină, că influența pesimistă a lui Eminescu a fost mai primejdiosă dezvoltării noastre, decăt năvălirile barbare venite din Asia, începînd dela goți până la tătari, 6r dela ei încôce până la tanarioți inclusiv. Acăstă curiositate intelectuală a eșit din mintea unui român din Blaj.”

Avînd aceste puncte de mîncare, de a apêra pe un predilect poet în contra celor ce vor să-i „sdrôbescă gloria” făcîndu-l contrabandistul unor idei și sentimente, și de a combate o „curiositate intelectuală”, — este ușor de explicat, dacă criticul cade în preocupată argumentare și ajunge la conclusiuni false cu necesitate.

Raicu-Rion găsește forța argumentațiunii sale în critica d-lui Gherea, care, cum se știe, susține că în fond Eminescu a fost optimist, dar numai mediul social l'a aruncat în brațele morbului acăstui veac, în brațele pesimismului. „În scurt 6tă adevêrul adevêrat, fondul prim al lui Eminescu e o dosă mare și covîșitoare de idealism; 6r pesimismul, care ca filosofie și ca sentiment străbate tôte creațiunea poetului, dându-i de multe ori o coloré așa de întunecată, acest pesimism e rezultatul influenței mijlocului social”, — dîce criticul Gherea.*)

Purcedînd dela cele afirmate de Gherea, Ionescu-Raicu Rion numesce pe Eminescu optimist, natură sănătôsă, 6r pe Lenau pesimist-bolnăvicios, natură psihică bolnăv. „Eminescu n'avea nimic bolnav în sine însuși, — Lenau însă era de un pesimism bolnăvicios organic.”

Acăste două afirmațiuni puse lângă olaltă, după cunoșterea amînunțelor din viața lui Eminescu, cum sunt comunicate prin scrierile surorii sale Henrietta, publicate de curînd, sunt absolut false, chiar și când ar ave de spriginitor pe Gherea. Astăzi nime nu mai pôte trage la indoelă, că pesimismul lui Eminescu n'ar fi de natură organică, ca și la Lenau. Influența mediului social este în cazul acesta cu mult mai secundară, mai relativă și — la tôte întemplerarea și mai incidentală precum o presintă criticii lui Eminescu.

(Va urma.)

Bibliografie.

Preotul din Wakefield.

A apărut în zilele acăstea și se a. a de vîndare în Librăria arhidieceșană „Preotul din Wakefield”, narațiune de Oliver Goldsmith, tradusă din limba engleză de Dr. P. T. — Prețul 60 cr.

Luăm notiță cu plăcere de apariția acăstui op în traducere română, El se află și în traducere germană. O probă și acăsta despre adevêrata sa valôre. Și avem firmă convingere, că bun serviciu aducetu prin acăsta publicului nostru cetitor și în special preoțimeii și învățătorilor noștri, respîndiți în sinul poporului nostru dela țera. Ei vor găsi în ilustrațiile acăstui op adevêrat isvor de tărîe, de virtuți și de praxă pentru tôte cercările din viața de tôte zilele.

Insușirile practice ale englezului au devenit proverbiale și un universal recunoscut de temeince. Drept aceea împlinim numai o datorință patriotică-națională când recomandăm opul amintit cu deosebire în atențiunea onorabilei noastre preoțimi și învățătorimi. În special spre a se deprinde să aibă parte odată și de practica englezului, cu cât mai vîrtos. că altă însușire a englezului, răbdarea cea flegmatică și nepăsătoare, de mult o exerciează, adese ori în dauna noastră comună. Spirit practic dar să căutăm și să întărim între noi.

Pentru ca să prezentăm în liniiamente generale o icônă despre cuprinsul și valôrea acăstui op, reproducem aci pre-

*) I. Gherea, Studii critice, p. 122.

fața originalului englez și apoi observările dlui traducător, de care este însoțită traducerea. Din acelea se adevêresce cea mai senină tendință și cea mai sănătôsă judecată și direcție în vederi.

6tă-le:

I. Prefața originalului (sub titlul: A visare, cuprinde următoarele:

„Cartea acăsta are o sută de erori și o sută de motive s'ar putea aduce ca să-i probeze frumșele ei. Dar asta nu-i de lipsă. O carte pôte să ne veselescă c'o mulțime de erori s'au pôte fi uricioasă fără nici o absurditate.

Eroul piesei acăsteia tinesce în sine cele trei caractere mai mari pe lume, el e preot, econom și pîrinte de familie. El e descris ca unul, carele e gata să se instrueze și e gata să se supună, simplu și cu blîndețe la noroc și maiestos la necaz. În timpul nostru de avuție și de rafinărie cui pôte să-i placă un atare caracter? Cui îi place traiul distins (higt-life, haut-vol, cetesce: hai-laif, hotvole) se va întorce cu dispreț dela simplicitatea traiului acăstui lângă un camin țărănesc. Cari cufundă discursurile trivia le cu humorul, nu vor afla glume în conversarea sa (a preotului) nevinovată: 6r acăcia, cari cogeta să-i bată joc de religione, vor ride de unul, carele își împrumută tesaurile sale de mîngăere din viitoriu.”

Oliver Goldsmith.

II. Observările dlui traducător:

„Prin traducerea acăstei cărți am voit să fac cărturarii noștri cunoșceti cu un preot model, carele ar putea servi și la ai noștri de învățătură și orientare.

Mai departe voesc să observ, că literatura modernă franceză a decăduților cu Zola în frunte precum și alui Ibsen, nu e de noi!

Noi luăm cărțile de cetit amănă când voim să ne distragem, să ne abatem eugelele dela întemplerările zilnice și învățînd ceva să ne veselim totodată. Noi voim prin ele să ajungem la humor bun cu noi și cu lumea și să ne adunăm puteri noue morale pentru viața. La condițiunile acăstea cărțile autorilor mai sus amintiți nu corespond, din contră prin ele ne îngrețșăm și ei fac impresiunea ca și când ar rima din adins prin gunoilele omeniei.

Noi nu putem îmbunătăți omenii prin înfruntări triviale și prin aruncarea nerușării cum socotesce Zola et Consortes, ci prin punerea înainte, ca o oglindă de model, a persônelor distinse, a idealelor mari, dovedindu-le avantajul unui traiu moderat, onest și moral. Atari idealuri ar fi pentru femeile noastre: Lucreția, Veturia, Porcia, Tulia etc. 6r nu d. e. de a lui Dumas, carele glorificînd maitressele (Dama cu camellele) a dat nasceru lui Zola și prin el corupțiunea franceză nu numai că nu se reparază, dar după cum vedem poporul acăsta alergînd după idealuri corupte, pe di ce merge deeade și se prăpădesce pelângă tôte calitățile sale eminente. Noi ca popor tîner să băgăm bine de sêmă ce idealuri ne alegem, căci la ele însă se nimeresc dicala „spune-mi cu cine te însoțesci și-ti voi spune cine ești”. Iupiter a fost idealul Romanilor, Christos a sêracilor și a iobagilor, Moise a jidanilor, 6r femeile noastre luându-se după franceze să bage de samă, că idealurile acelora sunt maitressele regilor franceși și dame de soiu celeia cu camelii. Ergo caveat consules!

Ce privește limba traducerii, asta-i acăcea pe care am învățat-o dela mama acasă ca copil (Observăm, că dl traducător e fiu de moț veritabil din munții Abrudului. Red.) pentru-că eu n'am studiat în școli românesci, nici nu mă folosesc de limba maternă zilnic. Impregiurarea acăsta servescă de scusă pentru eventualele erori.

La data fraților de peste Carpați, cari voesc odată cu capul să ne impună cuvintele lor Kakofonice slave, turcesci și mai șcic Dumneșeu, precum sunt: obiceiu, caraghios, blajin, pēcla, habar, țiația, chibzualia, vilég, chip, am pus în față a noastre cele românesci: datina, șod, glumeț-comedios, naiv-copilăresc (deși blajin însemneză prost la Poloni), negura-cēța-abur, căștig, mătusa, socotēla, lume, tip (dela grecescul typos) conservînd totodată ortografia noastră îndatinată, căci eu nu-mi pot călca pe inimă și să-mi distrag limba cea dulce scriind: mîna,

cine, cînd, cîmp, cum o fac Lunimiștii dela Convorbiri și jidani sau străinii cei rău voi-tori.

[175] CONCURS. 1-3

Pentru întregirea postului de paroch în parochia de clasa a III Calbor, conform or-dinului Preavenerabilului Consistoriu archidie-cesan dtto 15 Octobree 1896 Nr. 6753. Bis. se escrie prin acesta concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în fôia „Telegraful roman“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 588 fl. 30 v. a.

Doritorii de a reflecta la acest post au a-și asterne cererile instruite conform normel- or în vigôre în terminul deschis la subsem- nasul oficiu protopresbiteral; putânduși lua

informațiune mai deapropo asupra starei ace- stei parochii dela sub scisul oficiu protopres- biteral, séu dela oficiul și comitetul parochial.

În conțelegere cu comitetul parochial, Noerichiu, în 16 Novembre 1896.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Agnita.

D. Moldovan. adm. protopresb.

Nr. 633/896. [176] 1-3

CONCURS.

Pentru ocupa(ea părochiei de clasa a III-a Șieu-Sântu din protobresbiteratul Bis-

triței, se escrie concurs cu terminul de 30 zile dela prima publicare.

Venitul parochului, statorit în ședința comitetului parochial din 27 Octobree a. c. face la an 407 fl. 30 cr.

Concurenții au a-și ascerne suplicile instruite conform legei în terminul deschis la subsmnatul oficiu protopresbiteral.

Oficiul protobresbiteral gr.-or al trac- tului Bistriței.

Bistrița, în 11 Novembre 1896. În conțelegere cu comitetul parochial.

Simion Monda protop.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobree 1896.

Table with columns: Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane, Tren de persoane, Tren accelerat, Station names (Viena, Budapesta, Szolnok, P. Ladány, Oradea-mare, Mező Telegd, Rév, Bratca, Ciucia, Huiedin, Ghirbău, Cluș, Apahida, Ghiriș, Cucerdea, Ujóra, Vințul-de-sus, Aiud, Teiuș, Crăciunel, Blaș, Micăsasa, Copșa-mică, Mediaș, Elisabetopole, Sighișoara, Hașfalău, Homorod, Ágostonfalva, Apașa, Feldioara, Brașov, Timiș, Predeal, Bucuresci), Tr. de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane.

Table with columns: Tren de persoane, Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane, Tren de persoane, Station names (Viena, Budapesta, Szolnok, Arad, Glogovaț, Gyorok, Pauliș, Radna-Lipova, Conop, Bêrzava, Soborșin, Zam, Gurasada, Iliia, Branicica, Deva, Simeria (Piski), Orăștia, Șibot, Vințul de jos, Alba-Iulia, Teiuș), Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane, Tren micșt, Tren de persoane.

Table with columns: Orient, Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane, Tren accelerat, Station names (Viena, Budapesta, Timișoara, Caransebeș, Băile Herculane, Verciorova, Bucuresci), Tren de persoane, Tren de persoane, Orient, Tren accelerat, Tren de persoane.

Table with columns: Tren de persoane, Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane, Tren de persoane, Station names (Cucerdea, Ludoș, Oșorheiu, Reghinul-săs.), Tren de persoane, Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane, Tren de persoane.

Table with columns: Tren de povară, Tren mixt, Tren de povară, Tren mixt, Station names (Ghiriș, Turda), Tren mixt, Tren de povară, Tren mixt, Tren de povară.

Table with columns: Tren de povară, Tren de persoane, Tren de persoane, Tren micșt, Station names (Copșa-mică, Șeica mare, Lónneș, Oena, Sibiu, Selimber, Veștem, Tâlmăciu, Șebeșul sup., Avrig, Porumbacul int., Cârțișoara, Arpasul inf., Viștea inf., Beșimbav, Sâmbăta inf., Făgăraș), Tren micșt, Tren de persoane, Tren de persoane, Tren de povară.

Table with columns: Tren de povară, Tren de povară, Station names (Sibiu, Cisnădie), Tren de povară, Tren de povară.

Table with columns: Tren de persoane, Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane, Station names (Arad, Vinga, Timișoara), Tren de persoane, Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane.

Table with columns: Tren micșt, Tren micșt, Station names (Brașov, Cristian, Tohan, vechiu Zernesci), Tren micșt, Tren micșt, Tren micșt, Tren micșt.

Table with columns: Tren de persoane, Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane, Station names (Simeria, Hațeg, Petroșeni, Vulcan, Lupeni), Tren de persoane, Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane.

Table with columns: Tren de persoane, Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane, Station names (Simeria (Piski), Hunedóra), Tren de persoane, Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane.

Table with columns: Tren micșt, Tren micșt, Station names (Brașov, Prejmăr, Sepși-S.-Georgiu, Covasna, Kezdi-Oșorheiu), Tren micșt, Tren micșt, Tren micșt, Tren micșt.

Table with columns: Tren de persoane, Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane, Station names (Sighișoara, Odorheiu), Tren de persoane, Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane.

Table with columns: Tren de persoane, Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane, Station names (Murăș-Ludoș, Țaga-Budatelic, Bistrița), Tren de persoane, Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane.

Notă: Ôrele însemnate în stînga stațiunilor sunt a se ceti din sus în jos, cele însemnate în drépta de jos în sus. Numerele cele grase însemnă ôrele de vópte.